

Dosarul nr. 2ra-2543/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Chistol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de avocatul Rodica Roșca și Societatea cu Răspundere Limitată „Vanin-Mob”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Meica împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vanin-Mob” cu privire la încasarea indemnizației unice, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vanin-Mob” și s-a menținut hotărârea din 18 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 05 noiembrie 2015 Igor Meica a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vanin-Mob” cu privire la încasarea indemnizației unice pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a relatat că, este angajat al SRL „Vanin-Mob” în funcția de strungar în secția de prelucrare a materialelor lemnoase.

Reclamantul a relatat că la 01 aprilie 2015, îndeplinindu-și atribuțiile de serviciu a suferit un accident de muncă grav, care i-a provocat leziuni majore la ochiul stâng.

A menționat că în urma accidentului de muncă din 01 aprilie 2015, viața sa s-a schimbat radical, inclusiv sub aspect material, dar și familial, fiind părăsit de soție, a rămas de unul singur cu cei trei copii la întreținere.

Igor Meica a punctat că conform certificatului privind procentul pierderii capacității de muncă ca urmare a accidentului de muncă, i-a fost stabilit procentul de 45%.

La fel, a indicat că a depus plângere către Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care a solicitat pornirea unei anchete în limitele competenței în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor accidentului de muncă produs la 01 aprilie 2015.

Astfel, conform procesului-verbal privind cercetarea accidentului de muncă grav, suferit la 01 aprilie 2015 de către strungarul Igor Meica, administratorul

SRL „Vanin-Mob”, Nicolae Verlan a fost recunoscut responsabil de încălcarea prevederilor actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii, și anume a art. 10 alin. (1) din Legea nr. 186 din 10 iulie 2008 a securității și sănătății în muncă.

Reclamantul a indicat că în urma accidentului produs la 01 aprilie 2015, pe lângă aceea că i-a fost provocată boala confirmată prin documente medicale, acesta este continuu într-o stare de îngrijorare pentru consecințele care pot surveni ulterior, suferă de o epuizare emoțională totală în rezultatul faptului că i s-a distrus familia, ceea ce constituie un prejudiciu enorm pentru viața sa și care îi cauzează suferințe psihice.

La fel, a menționat că, din cauza accidentului de muncă și pierderii procentajului de 45% a capacității de muncă, îi este greu să obțină un venit pentru a-și întreține cei trei copii care au rămas în grija sa.

Astfel, dat fiind faptul că salariul mediu lunar al său pentru luna premergătoare accidentului din 01 aprilie 2015, constituia suma de 3 459 de lei și în urma accidentului de muncă a pierdut 45 % din capacitatea de muncă, a solicitat încasarea din contul SRL „Vanin-Mob” a indemnizației unice.

În urma celor relatate Igor Meica a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, obligarea SRL „Vanin-Mob” de ai achita îndeminizația unică pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă din 01 aprilie 2015 în mărime de 153 855 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 80 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, a fost încasat din contul SRL „Vanin-Mob” în beneficiul lui Igor Meica, indemnizația unică pentru pierderea parțială a capacității de muncă în urma accidentului de muncă din data de 01 aprilie 2015, produs în timpul exercitării obligațiilor de muncă în mărime de 153 164 de lei, prejudiciul moral în sumă de 25 000 de lei și cheltuieli de judecată în mărime de 6 100 de lei; a fost încasat din contul SRL „Vanin-Mob” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3% din suma pretențiilor admise ce constituie 4 594,92 de lei.

La 14 februarie 2017, SRL „Vanin-Mob” a declarat apel împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea cererii de apel și casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Vanin-Mob” și menținută hotărârea din 18 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 03 august 2018 avocatul Rodica Roșca în interesele SRL „Vanin-Mob” a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată privind încasarea indemnizației pentru pierderea parțială a capacității de muncă în valoare de 7 866 lei.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile judecătorești, menționând că prin procesul-verbal al Inspecției Teritoriale de Muncă Calaraș nr. CL-2015-PVA-154 privind cercetarea accidentului de muncă s-a constatat că vina în producerea accidentului o poartă ambele părți, iar gradul de vinovăție în

producerea accidentului de muncă constituie 20 % pentru angajator și 80% pentru angajat, fapt omis de instanțele ierarhic inferioare, care nu au argumentat justificarea încasării integrale a indemnizației în beneficiul lui Igor Meica.

La fel, a opinat că reieșind din faptul că vina în producerea accidentului o poartă ambele părți, indemnizația pentru pierderea capacității de muncă a intimatului constituie suma de 7 866 de lei. Or, după accident SRL „Vanin-Mob” a denotat o atitudine loială și tolerantă față de intimat, contribuind la reabilitarea medicală a acestuia, acordându-i ajutor material în sumă de 22 905 lei în contul indemnizației solicitate.

Cu referire la încasarea prejudiciului moral, a menționat că valoarea acestuia este nejustificată și lipsit de suport probatoriu, motiv din care solicitarea intimatului urmează a fi respinsă.

La 08 august 2018, SRL „Vanin-Mob”, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată privind încasarea indemnizației pentru pierderea parțială a capacității de muncă în valoare de 7 866 de lei.

În motivarea recursului a indicat argumente similare celor invocate de către avocatul Rodica Roșca în interesele SRL „Vanin-Mob” în recursul din 03 august 2018.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 mai 2018, fiind expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 25 iunie 2018, însă, dovada recepționării a acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile, declarate de SRL „Vanin-Mob” și avocatul Rodica Roșca în interesele SRL „Vanin-Mob” la 03 august 2018 și respectiv 08 august 2018, se consideră depuse în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de avocatul Rodica Roșca și SRL „Vanin-Mob”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de avocatul Rodica Roșca și SRL „Vanin-Mob”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de avocatul Rodica Roșca și Societatea cu Răspundere Limitată „Vanin-Mob”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat